

[Ove Hansen.]

ver i nye ejendomme, ejerlejligheder i fremtiden tillades. Jeg har i en opgørelse set, at henved 40.000 lejligheder er udmatrikuleret som ejerlejligheder, men endnu er de ikke solgt. Problemet med disse lejligheder foreslår boligministeren nu i forslaget til lov om ændring i lov om midlertidig regulering af boligforholdene løst på den måde, at en ejerlejlighed, der er udlejet ved lovforslagets fremsættelse, fortsat skal holdes udlejet i de kommende 5 år, medmindre kommunalbestyrelsen tillader, at ejeren selv flytter ind. Jeg er tilfreds med denne bestemmelse. Dog tvivler jeg på, om det er hensigtsmæssigt at give kommunalbestyrelserne mulighed for dispensation. Det kan fremkalde uensartede afgørelser, og det ville jeg finde meget uheldigt. Men måske kan vi se på dette spørgsmål i folketingsudvalget.

I samme lovforslag ophæver ministeren den særlige genudlejningsforhøjelse, som blev gennemført under den forrige regering. Jeg har aldrig kunnet forstå det rimelige i, at man ved genudlejning tillod lejeforhøjelse på 25 pct., endda ikke af den aktuelle leje, men af lejeniveauet for 1974. Denne betydelige lejeforhøjelse har forståeligt nok skabt stor utilfredshed blandt lejerne. Det må være hensigten med en lejelovgivning at stille lejerne lige, men i dette tilfælde betød det en forskelsbehandling, der ikke forbedrede klimaet lejerne imellem.

I forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri foreslår boligministeren ophævelse af en tilsvarende bestemmelse ved genudlejning, nemlig det særlige bidrag til boligselskabernes landsbyggefond, normalt 15 kr. pr. etagemeter. Denne ophævelse kan jeg også med tilfredshed acceptere.

Imidlertid har dette genudlejningsbidrag været anvendt til den særlige støtteordning for store lejligheder i nyt alminnyttigt byggeri ved udlejningsvanskeligheder, og derfor er det nu nødvendigt, at andre midler stilles til rådighed. Det sker i form af et statslån på 70 mill. kr., men disse 70 mill. kr. er, som ministeren siger, formentlig ikke tilstrækkelige, hvorfor der foreslås en ændring i lov om midlertidig offentlig støtte til alminnyttigt boligbyggeri, gående ud på at yde statslån i en 3 års periode på indtil 50 mill. kr. til Boligselskabernes Landsbyggefond til yderligere udlån. Forslaget giver også mulighed

for at yde støtte til betaling af beboerindskud. Det sidste anser jeg for at være meget betydningsfuldt.

Endvidere indeholder lovforslaget en vigtig ændring, der går ud på, at den rentelåneordning, som den tidligere regering gennemførte, med virkning fra april 1972 afløses af en rentesikringsordning, der betyder, at staten i de første 6 år sikrer det almenyttige nye byggeri en leje, der er fastsat, som om renten var på 5½ pct. Jeg var i sin tid meget betænkelig ved denne rentelåneordning, og jeg er derfor glad for, at den nu foreslås erstattet af en rentesikringsordning. Var rentelåneordningen bevaret, ville den uden tvivl have medført endnu større vanskeligheder med at få lejlighederne lejet ud i det nye byggeri, og den mulighed må heller ikke udelukkes, at bygherrer kunne fristes til i fremtiden at formindske lejlighedernes arealstørrelse og på den måde begrænse stigningen i selve huslejen.

De 4 lovforslag indeholder bestemmelser og forbedringer, der ret omgående kan iværksættes og dermed i den nærmeste fremtid løse de kritiske situationer med udlejningsvanskeligheder, som byggeriet for tiden befinder sig i. Mit parti har mere vidtgående planer om den fremtidige langsigtede boligpolitik. Men når vi meget gerne ser forslagene her gennemført, så skyldes det, at vi finder dem velegnede som en førstehjælp, om jeg så må sige. Ved fremsættelsen gav boligministeren da også udtryk for, at forslagene skal bedømmes som en midlertidig løsning af de akutte boligproblemer.

Ved fremsættelsen tilkendegav ministeren endvidere, at det er regeringens agt at søge nedsat et udvalg med politiske repræsentanter, der kan tage hele boligpolitikken op til en grundig undersøgelse og overvejelse. Jeg anser det for meget betydningsfuldt at nedsætte et sådant udvalg, hvor der kan blive tid til at undersøge og tilvejebringe oplysninger om og beregninger af en mere permanent og langsigtet boligpolitik med henblik på en normalisering af boligmarkedet. Jeg går ud fra, at det udvalg, der skal nedsættes, ikke alene skal beskæftige sig med finansieringen af byggeriet, men at også rationaliseringsbestrebelse, lejlighedernes størrelse, udstyr osv. må indgå i udvalgets arbejde. Jeg tror, at det for byggefolk og boligselskaber vil være af meget stor betyd-